

ВИСНОВОК

щодо поширення дії Закону України «Про доступ до публічної інформації» на інформацію в довідковому апараті державних архівних установ

Висновок підготовлений на запит Державної архівної служби України (Укрдержархіву) за підписом Голови Т. І. Баранової, підставою для якого послужила думка фахівців ГО «Центр демократії та верховенства права», викладена в листі до Укрдержархіву представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з питань дотримання права на інформацію та представництва в Конституційному Суді України.

Згідно зі статтею 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) державні архівні установи для цілей цього Закону визнаються розпорядниками інформації виключно у двох випадках як:

юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим, – стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів (пункт другий цієї статті);

особи, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, – стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків (пункт третій цієї статті).

Тобто, у порядку, передбаченому цим Законом, забезпечується доступ не до всієї інформації, яка є у розпорядженні державних архівних органів, а лише до такої, яка стосується «використання бюджетних коштів» або «пов'язана з виконанням їхніх обов'язків» в галузі архівної справи. Вибірковий характер застосування порядку, передбаченого цим Законом, до інформації, яка є в розпорядженні державних архівних установ, окрім усього іншого, підтверджується тим відомим фактом, що цей порядок не поширюється на доступ до інформації в архівних документах згідно з частиною п'ятою статті 22 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи».

Довідковий апарат згідно з визначенням термінів у статті 2 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» – це «довідники у будь-якій формі (путівники, описи, каталоги, покажчики, бази даних, номенклатури справ тощо), призначені для пошуку архівних документів або відомостей, що містяться в них». Іншими словами, довідковий апарат державних архівних установ жодним чином не призначений містити інформацію про використання ними бюджетних коштів або виконанням ними своїх обов'язків. Звісно, якщо безпідставно не ототожнювати матеріальні наслідки використання бюджетних коштів (виконання обов'язків) з інформацією (аналітикою, узагальненням, звітністю тощо) про таке використання (виконання).

Призначення довідкового апарату забезпечити користування архівними документами, а не характеризувати діяльність архівної установи, знайшло відображення і в статті 18 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», де, зокрема, зазначається «Архівні установи у порядку, визначеному законодавством, надають документи Національного архівного фонду для користування фізичним та юридичним особам, створюють для цього відповідний довідковий апарат».

Отже, на нашу думку, **на доступ до інформації, що міститься в довідковому апараті державних архівних установ, не поширюється порядок, передбачений Законом України «Про доступ до публічної інформації»**. Порядок доступу до цієї інформації визначається Законом України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» та прийнятими відповідно до нього підзаконними нормативно-правовими актами.

Завідувач відділу історико-правових досліджень

Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України,

заслужений юрист України,

кандидат юридичних наук, професор

І. Б. Усенко